

hordó utcai házba apuskája, hát kiszaladt elé, de a bejárati lépcsősoron megbotlott, és a lovak alá esett. Az apa, városi rendőrfőkapitány, '48-as honvédtiszt, bizonyára kemény ember volt. Úr. Kislányos apa. Gyengéd. A lányaim óvodája. Ide hordom őket óvodába. A nagy házból feleségével kiköltöztek, és rendelkezett: az épület neveztesék *Clarisseum*nak, és mindig legyen benne gyerekzsivaj.

„Dr. Tóth Loránt/ 1910–1987/ és neje/ Faragó Mária/ 1932–2011”

ALSÓVÁROSI TEMETŐ, SZEGED

Miután lejárt Clarisse sírhelyének évszázados bérlete, és meghosszabbítását a távoli rokonok nem akarták vagy tudták kifizetni, a sírt a Belvárosi temetőben fölszámolták. A síremlék eltűnt. Később az alsóvárosi temetőben bukkant föl. Restaurálva. Az eredeti felirat és a porcelánkép ki lett takarva egy megfelelő méretű fekete márvánnyal. Gábriel márványszobra áll a magas márványtalapzaton, bal karjára fölfekszik az angyali üdvözlés hosszú szárú, fürtös lilioma, jobbában egyetlen leszakított virág. A temetőből kifelé tartva elhaladtam egy nagyvonalúra tervezett, évszázados kriptá mellett. Középkorú férfi állt a lépcsősor tetején, és a magas sárga füvet és gazt több helyen meggyújtotta. Ahogy visszanéztem, a sír teteje úgy lángolt, mint a máglya.

AKNAY JÁNOS: A PIROS RUHÁS ANGYAL, 1995